

2001

titel: Busstation naar de metropool
medium: Bouw
datum: juli-augustus-2001
auteur: R. Strijland

Busstation naar de metropolen

Met een slome bocht zette het vliegtuig de landing naar Schiphol in. Mijn buurman blikte uit het vliegtuigraampje en verzuchtte: 'Nice Delta, lush green farmlands, tiny cities, tiny streets, hmmm lots of water, Gods own country.' Raar toch eigenlijk, bedacht ik; het verschil tussen vliegen boven Holland en het lezen boven een Deltametropool-Nota.

Sinds de eerste aanleg van de spoor- en snelwegen is er feitelijk niets meer bijgekomen in die 'metropool'. Wie tussen Loosdrecht en Wassenaar vaart - dwars door de Randstad - komt nog steeds onder dezelfde bruggen uit 1950 door. Na een volle eeuw verdubbelt eindelijk het spoor tussen Amsterdam en Utrecht. Na vijftig jaar trouwe dienst gebeurt hetzelfde met de A2: wat een metropool!

Tien jaar geleden had je Prof Niek de Boer met zijn Metropolitaine pleidooien en nu is het de beurt aan Prof Frieling met z'n Deltametropool. Is dat metropolitaine deltametropool gevoel soms een pre-pensionerings gedachte van vakgenoten en oud-wethouders die een beetje op hol slaan? Nog een keer vlammen van de oude mannen?

Feit is dat mijn Amerikaanse vliegtuigbuurman en veel jonge wetenschappers emoirisch gehakt maken van dat idee van de Deltametropool. Tachtig procent van het tijd-ruimte budget speelt zich af binnen de regio. Verhuizingen idem dito: veelal vinden die binnen een straal van vijf kilometer plaats. En als er al metropolitain gedaan wordt, is dat via Schiphol: het busstation naar de echte metropolen.

Dat Deltametropool gedoe is een oudemannenconcept. Het is qua psychologie het spiegelbeeld van die mannen die op late leeftijd alsnog een vliegbrevet gaan halen. De een gaat Deltavliegen en de ander Deltametropolen, ach beide onschuldig tijdverdrijf.